

Meldingsprotocol Stichting Voorlezen

Vastgesteld tijdens bestuursvergadering van 3 juni 2020.

Inleiding

Sinds 1 juli 2013 zijn professionals verplicht de meldcode te gebruiken bij vermoedens van geweld in huiselijke kring. Het verplichte gebruik van een meldcode staat in de wet Verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode geldt voor de sectoren: gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp en justitie. De verplichting geldt niet voor vrijwilligersorganisaties. Deze organisaties mogen wel zelf een stappenplan opstellen.

Stichting Voorlezen

Stichting Voorlezen is een maatschappelijke organisatie die met vrijwilligers werkt. Zij lezen onder andere voor aan kinderen in de thuissituatie en/of mensen met dementie. In deze context kunnen zij in aanraking komen met (vermoedens van) huiselijk geweld en (kinder)mishandeling. Om hier tijdig en adequaat op te kunnen reageren heeft Stichting Voorlezen een meldingsprotocol opgesteld. Dit protocol wordt periodiek met de betrokkenen, o.a. de vrijwillige voorlezers, besproken en indien nodig aangepast.

Meldingsprotocol

1. In kaart brengen van signalen.
De voorlezer die vermoedens heeft van huiselijk geweld en/of (kinder)mishandeling in het gezin waar hij/zij voorleest brengt de signalen in kaart door deze zo concreet mogelijk op te schrijven en van data te voorzien. De voorlezer informeert zijn/haar projectleider en de directeur.
2. Overleggen met collega.
De directeur initieert een overleg met de voorlezer en eventueel met projectleider waarin de bevindingen van de voorlezer worden besproken en besloten wordt over de te nemen vervolgstappen. Eventueel wordt hierbij geraadpleegd:
 - de website <http://www.vooreenveiligthuis.nl/veilig-thuis>;
 - het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling;
 - een deskundige op het gebied van letselduiding.
3. Gesprek met de betrokkene(n).
De directeur, eventueel met de voorlezer en zijn/haar projectleider, treedt in contact met de officiële instantie¹ waar het slachtoffer bekend is en informeert hem/haar over de zorgen omtrent de betreffende persoon. In dit gesprek wordt afgestemd of en zo ja, wie (de officiële instantie of Stichting Voorlezen) in gesprek gaat met de betrokkene(n), te weten: de ouder(s), de mantelzorger en/of het slachtoffer.
4. Wegen van het huiselijk geweld of de (kinder)mishandeling.
De weging van het gesignaleerde huiselijke geweld en/of (kinder)mishandeling wordt altijd samen gedaan met de officiële instantie van het slachtoffer. De weging wordt gedaan door de directeur van Stichting Voorlezen en de hiervoor aangestelde verantwoordelijke binnen de officiële instantie.
5. Beslissen over zelf hulp organiseren of melden.
De directeur beslist of er een melding gedaan wordt vanuit Stichting Voorlezen naar het Meldpunt dan wel dat er hulp georganiseerd wordt. Is dit laatste aan de orde, dan zal de directeur dit altijd in samenspraak doen met de officiële instantie van het slachtoffer. En zal dan ook afstemmen vanuit welke organisatie de betrokkene(n) worden benaderd voor hulp. In geval de officiële instantie het huiselijk geweld en/of (kinder)mishandeling lager weegt dan Stichting Voorlezen, zal de directeur zelf stappen zetten om hulp te organiseren.
6. Bij acute situaties
Indien een voorlezer getuige is van een acute situatie van mishandeling dan neemt hij/zij direct contact op met de politie. Hierna informeert hij de directeur van Stichting Voorlezen. De directeur informeert vervolgens de projectleider van het voorleesproject en de officiële instantie. De directeur initieert tot slot een gesprek met de voorlezer en projectleider voor nazorg van de emotioneel zware ervaring.

¹ Dit kan zijn: (basis)school, peuterspeelzaal, kinderopvang, consultatiebureau of verzorgingshuis.
Meldingsprotocol Stichting Voorlezen